

Svajonų
ROMANAI

Tango

NANCY WARREN

Tango Paryžiuje

9,40 Lt / 2011 rugšėjis–spalis

Knygute.lt

Nancy Warren
(Nensi Varen)

TANGO PARYŽIUJE

Romanas

Versta iš Nancy Warren, French kissing, 2008
© Nancy Warren, 2008

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B. V. / s. à. r. l.”

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.

Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Jurgita Sajevičienė, vertimas iš anglų kalbos,
2011

© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010

© Dreamstime.com, viršelio nuotrauka

© "Svajonių knygos", 2011

© Knygute.lt, Elektroninė versija, 2012

PIRMAS SKYRIUS

Man patinka Paryžius pa-va-sa-rį, - skambėjo Kimberlės Renton galvoje, kol ji smagiai žingsniavo į pirmąją mados savaitės renginį mėgstamiausiame savo mieste. Kiek per aukšti aukštakulniai caksėjo, it muštų jai patinkančios dainos taktą, o dizainerio kurtas juodos ir baltos spalvos sijonas linksmai plevėsavo. Prie jo priderintas juodas švarkelis net susiraukšlėjo nuo tokio energingumo. Ranka, kuri išdidžiai laikė kortelę, atveriančią duris į prabangiausius ir geriausios pasaulio mados vakarėlius, truputį virpėjo.

Kimė - vieno populiariausių moterų mados žurnalų Amerikoje *Uptown* redaktorė - atskrido į Paryžiuje vykstančią mados šventę, kad pirmą kartą savo akimis pamatytų madingiausius drabužius moterims. Jos laukė vieta pirmose eilėse. Sulaikiusi kvapą ji stebėjo, kaip renkasi pasaulio įžymybės. Simona, geriausia Prancūzijos dizainerė, parinko jai į akis nekrintančią vietą. Bulvarinė spauda bei televizija, žinoma, su malonumu parodytų visas žvaigždes žvaigždutes, kurios mados savaitei suteiktų patrauklumo, tačiau ji suprato, kad šiuo metu

tokie kaip ji žymiajai dizaineriui daug svarbesni nei populiarūs dainininkai ar garsūs jos vaikinai - filmų režisierius, kuris kaip tik šią akimirką stabtelėjo ant raudonojo kilimo ir leidosi fotografu įamžinamas, ir kitos įžymybės, lipančios iš blizgančių limuzinų.

Vis dėlto galėjai pasijusti lyg per Oskarų apdovanojimus - aplinkui bruzdėjo įvairiausio plauko pasaulio įžymybės, po minią nardė galybė fotožurnalistų, o kiekvieną atvykusį budriai stebėjo kamerų akys. Šimtai gerbėjų ir žiopių slampinėjo aplinkui.

Vos tik nuriedėjo juodas limuzinas, jo vietą tuojau užėmė baltas. Prasivėrus durims, minia nuvilnijo džiaugsmingi šūksniai. Iš limuzino išlipo Nikola Pietra ir trumpam stabtelėjo - jos veide tuojau nušvito firminė seksuali, bet kiek liūdnoka šypsena. Be galo liesa jauna moteris, kaskadomis besileidžiančiomis juodomis garbanomis ir tamsiomis, kiek įkypomis akimis. Italijos ekrano dievaitė. Jos veidas tobulo grožio, kūnas išpuoselėtas ir spinduliuojantis seksualumą. Vos girdimas akcentas suteikė dar daugiau žavesio. Įdėmiau įsižiūrėjęs galėjai rasti panašumų su legendine Sofija Loren ir Džina Lolobridžida.

Kimė pati buvo pusiau italė, tad su malonu-

mu stebėjo Nikolos karjerą - pirmiausia ji vaidino italų filmuose, o vėliau galybėje amerikietiškujų. Dabar ją be menkiausios sąžinės graužaties galėjai vadinti kino filmų žvaigžde. Aktorės papuošalai sutviskėjo kamerų šviesoje, kol ji laukė Marko Aplo - geidžiamiausio Amerikos jaunikio. Ši pora dar kelias akimirkas palūkuriavo ant laiptų, tenkindami fotografų ir ištikimų gerbėjų smalsumą. Plačiapečių asmens sargybinių saugomi nuo autografų medžiotojų, juodu susikibę už rankų lėtai pakilo laiptais.

Artėjančios vestuvės kėlė didžiulį susidomėjimą, kokio pasaulis nematė nuo tada, kai atsirado TomKat. Kaip TomaKat¹, Benifer², Brangelina³, Bekai⁴, jiems irgi tuojau prigijo pravarde - Nikola Pietra ir Markas Aplan netruko virsti Obuolių Pyragu⁵.

Kai žiniasklaida baigs juos doroti, iš jų neliks

---

¹ Tomas Cruzas ir Katie Holmes (čia ir toliau - vert. pastabos).

² Benas Affleckas ir Jeniffer Lopez

³ Bredas Pittas ir Angelian Jolie

⁴ Bekhemai.

⁵ Apple Pie.

nė trupinėlio, - pamanė sau Kimė stebėdama blyksčių mirgėjimą ir klausydamasi porai skirtų klausimų ir linkėjimų.

Tai, kad pora atvyko į Paryžių rinktis vestuvinės suknelės artėjančioms vestuvėms, buvo prasčiausiai saugoma paslaptis Holivude. Netgi čia, Paryžiuje, mieste, kuris garsėjo abejingumu įžymybėms, susirinko minia žioplių, norinčių pasveikinti laimingą porą. Pasklido gandai, jog Markas Aplas, kurio dailioje galvoje kildavo keisčiausių minčių, užsimanė išsiuomoti Bakingamo rūmus vestuvių puotai. Kai jam pranešė, kad karališkųjų rūmų išsiuomoti neįmanoma, jis pamėgino juos nusipirkti. Turint galvoje jaunųjų užmojus, galima buvo tik spėlioti, kokia bus jaunosios vestuvinė suknelė, ir kantriai laukti, ką atskleis ši savaitė. Suknelė bus parodyta šioje mados šventėje. Tokią sąlygą iškelė Simona prieš sutikdama siūti Nikolai išskirtinį apdarą. Simona įgeidžiais nenusileido būsimiems jaunavedžiams. Vis dėlto ji neabejotinai buvo geriausia naujojo tūkstantmečio dizainerė. Jos darbai išskirtiniai, *nepamirštami*, o nuotakos suknelės kainos niekas taip ir nesužinojo. Tai dar viena dizainerės sąlyga. Ji vadovavosi taisykle, kad tas, kas teiraujasi kainos, nėra jos vertas.

Galiausiai Markas, apsirengęs *Armani* kostiumu, ir Pietra, pasidabinusi pritrenkiamo grožio tamsiai raudono šilko *Valentino* suknele plunksnomis puoštu šleifu, įžengė į mados šventyklą ir tą pačią akimirką minia lauke išsi-skaidė it rūkas, pašvietus kaitriai dienos saulei.

Kimės ausis pasiekė prancūzų, italų ir anglų kalbomis beriami žodžiai. Anglų kalba skambėjo pastabos apie tai, kaip atrodo pora: *Jis daug žemesnis nei ekrane, ji per liesa*. Prancūzų kalba aidėjo komentarai apie apdarus: *Ko dar galima tikėtis, jei ne "Armani"? Ryškiai raudona visai netinka kaulėtai jos figūrai*. O štai italai buvo daug atlaidesni: *Koks kūnas! Ar kada matėte tokius nuostabius plaukus?*

Kai garsenybės suėjo vidun, Kimė pamanė, jog bus saugu ir pačiai ten įžengti. Lipdama paskutinėmis laiptų pakopomis ji stabtelėjo dar akimirką pasimėgauti mėgstamu miestu. Žvilgsnis meiliai glostė Rivoli gatvę - medžiais apsodintas bulvaras atrodė it podiumas, toks galėjo būti tik vieninteliame pasaulio mieste. Užsižiebė gatvės žibintai ir dailiai pasipuošę praeiviai mėgavosi gaiviu vakaro oru. Jei dabar kilstelėtum galvą, pamatytum Luvrą, dailų it šventėn išsiruošusi dama. Tyliai, niekur nes-

kubėdama sroveno Sena, o jos pakrantėmis vaikštinėjo susikibę įsimylėjęliai.

Kimė čia atvyko ne pramogauti, o dirbti, tad apsisuko ir buvo bežengianti vidun, tačiau vos nesusidūrė su, regis, vieninteliu nemadingai atrodančiu vyriškiu visoje gatvėje. Ji greitai nužvelgė aukštą, liemeningą, tamsiais susitaršiusiais plaukais vyruką, apsilikusį tvido palta, kuris greičiausiai priklausė dar jo tėvui (gal net seneliui), o iš po palto kyšojo džinsai, ant kurių nė vienas dizaineris nedirbtų prisiūti savo vardo.

- Atleiskite, - paskubomis atsiprašė ji atsitraukdama nuo neįtikėtina tvirto pilvo, į kurį ką tik atsitrenkė.

- Jūs kalbate angliškai?

- *Oui*. Taip, - priblokšta Kimė pamiršo visus prancūziškus žodžius. Sprendžiant iš beviltiškų gaidelių nepažįstamojo balse, jis ničnieko nesuprato šia kalba. - Kuo galėčiau jums padėti?

Iš vidinės kišenės vyras išsitraukė baltą stačiakampę kortelę, nepaprastai panašią į tą, kokią turėjo pati Kimė.

- Ieškau 45 numerio.

Sutrikusi ji tik sumirksėjo.

- O kam?

Dabar jau vyro veide atsispindėjo nuostaba.

- Ten vyksta kažkoks pobūvis, į kurį turiu pakliūti. Mados vakarėlis.

- Mados vakarėlis.

Pavadinti Simonos renginį mados vakarėliu - tai lyg pavadinti *Monos Lizos* paveikslą piešinuku.

Jis žvelgė į ją iš viršaus. Kimė - aukšta moteris, tad jai buvo neįprasta žiūrėti aukštyne į tviskančias akis už apvalių akinių, kokius paprastai nešioja intelektualai.

Vyras, neabejotinai amerikietis, atrodė it baisiausias įžeidimas mados miestui. Tiesą sakant, amerikiečiai vyrai tuo pasižymėjo.

- Taip, skirtas kažkokiems drabužių dizaineriams. Jūs pasipuošusi, tad pamaniau - ką nors žinote.

- Taip. Pati einu į tą vakarėlį. Jis vyksta čia, - tarė ji rodydama kelią. Vyras lengviau atsidsuso.

- Dėkoju. Taksi vairuotojui parodyčiau kvietimą. Jis mane išleido čia ir nurūko anksčiau, nei spėjau pasitikslinti, kurio namo man reikia.

- Nenorėčiau būti nemandagi, bet ką jūs čia veikiate?

- Esu *Minneapolis Daily Tribune* fotografas.

- Štai kaip. - Kimė atidžiau nužvelgė vyriškį. -
O kas nutiko Haroldui Vainui?

- Kam?

Kaip jis gali būti *Minneapolis Daily Tribune* fotografas ir nepažinoti žmogaus, kuris pastaruosius penkerius metus fotografuoja visus mados renginius.

- Paprastai *Tribune* siunčia jį fotografuoti.

- Ak taip, Haroldas. Nežinau. Gal susirgo ar dar kas nutiko. Man paskambino paskutinę minutę. Esu nepriklausomas fotografas.

Kad ir kiek Kimė jį apžiūrinėjo, apranga netaupo nė trupučio geresnė. Jis vilkėjo, regis, flanelinius marškinius, o batai atrodė taip, lyg su jais būtų kopta į Himalajus.

- Jums anksčiau neteko to daryti?

- Žinoma, kad teko, - įsižeidęs atrėžė jis. - Esu padaręs tūkstančius nuotraukų. Kai kurias akimirkas buvo išties nepaprasta įamžinti.

- Turėjau galvoje, jums neteko nušviesti mados savaitės renginių?

- Paryžiuje - ne, - jo balse tebeskambėjo gyvybos gaidelės.

- Būčiau jus prisiminusi.

Tiesą sakant, ji būtų atpažinusi jį ne tik dėl to, kad vyrukas neturi nė menkiausio mados

pojūčio, bet ir iš žvilgsnio, kuriuo perliejo ją. Regis, jis priklausys čia mažumai moteris mylinčių vyrų. Juodu tylomis vienas kitą nužiūrino.

- Ar jūs gyvenate Paryžiuje?

Kimė papurtė galvą.

- Deja, ne. Aš gyvenu Manhatane.

- Hm. Kalbate kaip amerikietė, bet atrodo kaip europietė.

- Drabužiai - iš Prancūzijos, o aš - pusiau italė, nors gimiau ir užaugau Niujorke.

- Pasisėkė Niujorkui.

Gal jis ir rengiasi kaip daltonikas, bet yra savotiškai seksualus ir malonus, pagalvojo Kimė.

- Eime? - Jis parodė į raudonu kilimu užtiestus laiptus.

- Ar jums nereikėtų iš pradžių persirengti? - pasiteiravo ji bakstelėdama į ant peties kabančią kuprinę.

- Ten mano fotoaparatas ir įranga.

- Supratau. - Kimė gūžtelėjo.

Juk jis - ne jos fotografas. Be to, vakarui suteiks šarmo. Kai juodu ėmė lipti laiptais, jos palydovas sumurmėjo:

- Nuostabu.

Jei raudonu kilimu užtiesti laiptai jam pasirodė nuostabūs, įdomu, ką jis pasakys įžengęs vidun?

Kimė parodė kvietimą ir buvo maloniai pasveikinta. Tada jos kompanionas ištiesė kvietimą ir jau ketino sekti iš paskos, kai pasigirdo:

- *Un moment, monsieur. S'il vous plaît.*

- Hm?

- Jis nori, kad jūs sustotumėte.

Vyriškis aiškiai suirzęs atsiduso.

- Kas čia? Mados policija?

Ji nusišypsojo.

- Tikrai taip. Ir jei nedarysite to, ką jie sako, būsite išspirtas lauk.

Ji klausėsi paskubomis beriamų žodžių prancūzų kalba, bet įstengė suprasti esmę.

- Tai dėl jūsų kuprinės. Negalima jos neštis vidun.

Jis nusitraukė kuprinę nuo pečių ir atsegė ją.

- Prašom tikrinti. Čia tik fotoaparatas. Aš - fotografas.

- Gal jie ir prancūzai, bet tikrai ne kurti, - priminė jam Kimė.

Apsaugos viršininkas papurtė galvą ir kreipėsi į Kimę.

- *Pas de sacs dans le salon*, - ištarė jis ir įsakmiai iškėlė ranką.

- Negalite neštis kuprinės į vidų.

Fotografas tvirčiau suspaudė savo turtą. Vi-duje vakarėlis jau įsisiūbavo ir jai reikėjo kuo skubiau ten pakliūti. Be to, šis incidentas ėmė darytis nuobodus.

- Tikiuosi, jūs išsiaiškinsite, - tarė ji ir pamojavusi nėrė į mados jūrą.

Elegantiški kambariai buvo perpildyti. Uniformuoti padavėjai vaikščiojo tarp svečių nešdami šampano taures ant sidabro padėklų.

Prasideda, pagalvojo Kimė ir paskubomis įtraukė pilvą. Tai viena iš nedaugelio vietų pasaulyje, kur penkių pėdų ir aštuonių colių ūgio moteris, sverianti šimtą trisdešimt svarų, jautėsi stora. Visi čia susirinkusieji - garsenybės, modeliai, dizaineriai ir mados gerbėjai - buvo gražūs ir liekni. Arba turtingi ir galintys nekreipti į tai dėmesio.

Svečių drabužiai verti milijonų, o ką jau kalbėti apie įžymybių kaklus puošiančias brangenybes. Ji giliai įkvėpė ir pajuto ore sklindančius brangių kvėpalų aromatus. Jai patiko visas šis blizgesys ir prabanga....